तसाहिरोधी विक्रतः खर्श्व

ग्रस्तो हितीयोऽच भयाय ग्रेषाः ॥ ३० ॥

नन्दने । श्र्य विजया जयस्तथा

मन्मथा ऽस्य परतश्च दुर्मुखः ।

कान्तमच युग आदितस्त्रयं

मन्मथः समफला ऽधमा ऽपरः ॥ ३८ ॥

हेमलम्ब इति सप्तमे युगे

स्यादिलम्ब परता विकारि च ।

ग्रवरीति तदनु श्ववः स्मृता

वत्सरा गुरुवग्रेन पच्चमः ॥ ३८ ॥

ईतिप्रायः प्रचुरपवना दृष्टिरब्दे तु पूर्वे मन्दं सस्यं न बहुसिललं वत्सरे ऽते। दितीये। श्रत्युद्देगः प्रचुरसिललः स्यानृतीयश्रतुर्थे। दुर्भिक्षाय सव इति ततः श्राभना सूरितायः॥ ४०॥

वैश्वे युगे श्रोभक्तदित्यथाद्यः
संवत्मरा ऽतः शुभक्तद्दितीयः।
क्रोधी तृतीयः परतः क्रमेण
विश्वावसुश्चेति पराभवश्च॥ ४१॥
पूर्वापरी प्रीतिकरी प्रजानामेषां तृतीया बहुदेषदे। ऽब्दः।
श्रन्त्या समा किन्तु पराभवे ऽग्निः
शस्त्रामयार्तिर्दिजगाभयं च॥ ४२॥